

Trajikomik Bir Şiir

– Mikail Dede · 07 Eylül 2016

– Yolun sonuna mı geldik,, ,, Ah ulan Şuayip Ah,, Eski günlerde, belki hep karanlıkta, açardık kırmızıya bürünmüş gözlerimizi. Ama başımız hep dikti, gururluyduk ve genç. Ya şimdi,, akşamdan kalma o puslu gözlerle, uyandık yine yeni bir güne. Ve dün Akşam, yine ceza yedik trafikte, onlar da haklı, dilimiz hep küfürlü be Kardeşim. Devir ötesinden kalma bir küfür, boş ver be Aslanım bak, ahan da şu karşıdaki gösterişli binalar var ya! oralarda neler gizli acaba? Altın stokları beyaz olanından mı? Sokak piyasaları ve Borsalar mı? Felaket tüccarları ve kan sevicileri mi? Belki öyledir Kardeşim, biz nereden bilelim ki? Ah ulan Şuayip Ah, Sana kaç kez tembihledim topla lan şunları diye. Şu küflü iplere asılmış yamalı don ve çoraplarının kokusu, boğuyor tüm Mahalleyi. Ah ulan Şuayip Ah, dünyaya rest çekip, elimizde birer baston, kör gözle, titrek dizler ile,şu çivil çivil, koşuşturan insanların arasına dalmak vardı şimdi. Hatırla eskiden daldık korkmadan yirmi kişinin arasına, Ne de deli doluyduk be o günlerde. Şimdilerde, Alay konusu olurduk herhalde! Hele kardaşlar, Şu Palyaçolara bakın derlerdi, evet kesin öyle düşünürlerdi. Evet, belki bu hayatın birer Palyaçosuyuz, ama siyah beyaz günlerden kalma Palyaçolar. Devir değişti be kardaş, şimdi fistanlısokaklarda cirit atıyor. Artık namussuzluk değerli mertlik değersiz olmuş. Biz de değiştik... mertce ve çabuk yaşlandık be kardaş. Ulan Şuayip, bak şu karanlık amonyak kokulu sokaklar var ya, he he işte onları diyorum, o sokaklar bizim sidikli Vehbinin mekanı. Ah ulan Ah yılların uslanmaz Kabadayısı kara Vehbi. 'Sen de dibe çöktün bu karanlık Şehir gibi'Ne kadar da rezil bir Adam oldu lan şu bizim Vehbi ağa. Kumkapı meyhanelerinde sabah akşam içip içip sızıyor. Tüm mahalle beddua ediyor geberse de kurtulsak diye. Ah ulan Şuayip Ah, sende az çapkın değilmişsin, ustanı bile geçmişsin hovardalıkta. Söyle kimdi lan, bu sabah odandan çıkan o kırmızı donlu dilber? Bazen düşünüyorum da, acaba yolun sonuna mı geldik? Sen eski bir devrimci, değişime uğrayacak ne kaldı ki? Ben eski bir ülkücü, yolunda gidilecek hangi ülkü kaldı ki? Bizim gibileri çoktan ezdiler çoktan yıktılar. Bu devirde para tek devrim, petrol tek ülkü. Bize gerek kalmadı gerek yok be Şuayip kardaş, ahan da şu sokaklardaki, Arnavut kaldırımları kadar gereksiziz.. Suskun//